

září 2020

I v létě pokračoval letošní maratón výkupů. Na rozdíl od jara nejde o nové lokality, ale o dokupování pozemků k těm stávajícím. Ale poměrně velkorysě. Však se také suma finančních prostředků na účtu Místa pro přírodu výrazně snížila...

Budoucí prales

Ščúrnicu bude větší, a to hned o téměř 5 hektarů! Ale „prales“ tu bude až časem, nově kupované pozemky jsou převážně smrčiny. Má to smysl? Má! Pro přirozené fungování lesa je co největší souvislá plocha nezbytná. Pokud chceme, aby Ščúrnicu byla skutečně lesem, který si bude žít svým vlastním životem, nebylo by to možné, kdyby v ní byly „díry“, kde by se normálně hospodařilo. Proto je pro celistvost území potřeba kupovat i pozemky, které dneska nevypadají zrovna ukázkově.

Vykoupené pozemky byly ještě před půl stoletím loukami. Pak je vlastníci, pro které nebylo hospodaření na takto odlehlých pozemcích zajímavé, osázeli smrkem. Škoda horských luk, ale jejich obnova už není reálná. A Ščúrnicu se další hektary hodí. Každopádně, na rozdíl od dosud vykupovaných pozemků, kde se snažíme nechat až na drobné výjimky (například částečná ochrana jedlového zmlazení před okusem) přírodě volnou ruku, zde jsme rozhodnutí ji trochu pomoci. Ve spolupráci s lesníky - akademiky se připravuje plán na „vzorový“ převod stejnověkové smrčiny na

různorodý přírodně blízký les. Věříme, že tím inspirujeme i další vlastníky, kteří se sice ve výsledku nebudou snažit o vznik „pralesa“, ale pochopí, že i z hospodářského hlediska je rozrůzněný les lepší než „krmelec pro lýkožrouta“. Plocha bude zároveň sloužit výzkumu takové přeměny a jistě přinese řadu zajímavých dat.

Na těch 4,8 hektarech ale nejsou pouze smrky. Rozhlédnete-li se po nějakých dosud zachovaných bělokarpatských loukách, uvidíte, že jsou rozděleny mezemi porostlými nádhernými velikány. Takhle vypadaly před jejich zalesněním i zdejší louky a ty staré stromy se zde mezi smrky dodnes zachovaly. Mohutné buky, kleny, babyky, břízy... Takže nezačínáme od nuly, pro obnovu je vytvořena již parádní kostra.

Kupní smlouvy už jsou podepsány, čeká se na zápis do katastru nemovitostí. Až k němu dojde, budeme moci s čistým svědomím prohlásit, že v oblasti Ščúrnicu už vlastníme či spoluvlastníme přes čtyřicet hektarů.

Pár fotek z „nové“ Ščúrnicu (foto Jan Moravec)

Chválovna není jen mokřad

I Chválovna je o hektar a půl větší!

Když jsme loni prezentovali výkup nové lokality na Vimpersku, psali jsme o ní jako o mokřadu. Pro první vykoupený pozemek to jednoznačně platilo. Ale v okolí se nacházejí i další zajímavé louky, již výrazně sušší. Právě taková byla koupena letos v létě. Takže dnes už Chválovna není jen mokřad, je to zajímavá mozaika podhorských luk různého charakteru. Od míst, kde se suchou nohou nedá projít, až po vyschlý kamenitý úhor.

Stejně jako „stará Chválovna“, i nově vykoupené louky byly dlouhou dobu bez údržby, nachází se na nich velké množství stařiny a jsou částečně zarostlé náletovými dřevinami. Ale dosud tam kvetou například i ohrožené zvonečníky černé. Zjara proběhne biologický průzkum a pak se Šumavský pozemkový spolek, který má lokalitu na starosti, pustí do práce. Posekat, vyhrabat, trochu zredukovat nálet. Určitě ne stoprocentně, protože

Malé ohlédnutí za letním setkáním dárců

„Jarní“ setkání dárců se letos kvůli koronaviru uskutečnilo až v létě. Díky čemuž jsme měli možnost pozorovat veliké množství různých zajímavých druhů hmyzu. Takže do budoucna nejspíš budeme i nějaké letní termíny zařazovat.

Kde jsme byli? Na Hraničkách. Členové Pozemkového spolku Arion nás provedli nejen po vlastních Hraničkách, ale i po dalších lokalitách v okolí, o které se starají na základě dohod s vlastníky. Parádní sada drobných stepních ploch, přesně jak to hmyz potřebuje. Pro mnohé druhy je takováto soustava plošek („nášlapných kamenů“) napříč krajinou mnohem důležitější, než jedna velká lokalita. A právě toto se „Arionům“

právě na zarůstající lesní lemy je vázaná další zajímavá zde se vyskytující rostlina – orchidej kruštík širolistý. A časem možná pastva ovcí, podobně jako na nedaleké Velké Homolce. Uvidíme, kam přesně nás výsledky průzkumů nasměrují.

kruštík širolistý (foto Jakub Hromas)

v údolí Třebůvky podařilo vytvořit. Hraničky jsou toho součástí.

A co že jsme vše viděli. Jen namátkou – vzácné hnědásky květeloové, další ze zdejších „špeků“ – saranči vrzavou, ohromné množství modrásků vikvicových, kobylky bělopruhé, vřetenušky obecné, pernatušky, pilatky, pestrokrovečníci... Zajímavý byl objev velké černožluté vosičky žahalky žluté – hned na několika lokalitách včetně Hraniček – která v datatabázi ochrany přírody ještě z tohoto mapovacího čtverce vůbec nebyla uváděna. A nakonec se podařilo zastihnout i „ariony“ neboli modrásky černoskvřnné, erbovní to zvíře místního pozemkového spolku.

ze setkání dárců na Hraničkách: hnědásek květeloový – žahalka žlutá – saranče vrzavá – modrásek černoskvřnný (foto Jan Moravec a Martina Kišelová)